

event. i proti vůli obce. Právem uznal tedy žal. úřad, že neprodlený výkon rozhodnutí zem. výboru, směřujícího k zjednání řádného rozpočtového stavu v obci Bojanově, je zájmem veřejným.

Vzhledem k těmto úvahám nebylo již třeba ani zabývat se jednotlivými námitkami stížnosti, ani — poněvadž již tento jeden důvod stačí, aby nař. rozhodnutí podepřel — otázkou, je-li tu druhý předpoklad pro přiznání odkladného účinku, a bylo stížnosti jako bezdůvodné zamítnouti.

Č. 13.088.

Pracovní právo. — Řízení před nss: Výrok rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech, že zaměstnavatelská firma nemá dbáti protestu závodního výboru proti znovupřijetí několika zaměstnanců do práce a že tito zaměstnanci mají být opět přijati do práce, je s to se dotknouti funkční sféry závodního výboru.

(Nález z 1. prosince 1937 č. 4693/35-8.)

V ě c: Závodní výbor firmy Heinrichsthaler Papierfabrik, A. G. v Jindřichově (adv. Dr. Egon Schwelb z Prahy) proti rozh. rozhodčí komise podle zákona o závodních výborech v Šumperku z 9. července 1935 (za zúč. Alberta St., Emila F., Josefa W., Alberta G. a Bertu D. advokát Dr. Vilém Magerstein z Prahy) o znovupřijetí dělníků do práce.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Albert St., Albert G., Josef W., Alberta D. a Emil F. podali k rozhodčí komisi podle zákona o závodních výborech v Šumperku stížnost proti úřadování závodního výboru firmy Heinrichsthaler Papierfabrik, akc. spol. v Jindřichově, ve které uváděli, že správou závodu bylo Albertu S. oznámeno, že závodní výbor trvá na propuštění svrchu uvedených zaměstnanců z práce a že tento svůj požadavek odůvodňuje tím, že jmenovaní zaměstnanci nesouhlasí se stranicko-politickými názory závodního výboru. Skutečně prý také zaměstnanci ti při opětném přijímání propuštěných dělníků do práce nebyli k práci připuštěni, ačkoli proti znovupřijetí jich do práce žádných věcných námitek nebylo. Tímto postupem porušil prý závodní výbor své funkční povinnosti, neboť je povinen svou funkci zastávat nestranně. Vzhledem k tomu navrhli st-lé, aby rozhodčí komise uznala, že propuštění jich z práce stalo se neprávem a že mají znovu do práce být přijati.

Při ústním líčení o této stížnosti rozšířili st-lé svůj petit o návrh, aby rozhodčí komise závodní výbor pro hrubé porušení jeho povinností rozpustila. Zástupci závodního výboru namítali proti stížnosti, že proti propuštění z práce může sice podávat námitky závodní výbor, nikoliv ale jednotliví dělníci sami, pokud pak rozpustění závodního výboru pro hrubé porušení jeho povinností se týče, že potřebí jest, aby na návrhu takovém usnesly se $\frac{2}{3}$ zaměstnanců k volbě oprávněných. —

Rozhodčí komise nálezem z 9. července 1935 vyslovila, že svrchu uvedení st-lé mají jako dělníci od 3. června 1935 opět u firmy Heinrichsthaler Papierfabrik, akc. spol. v Jindřichově, do práce býti přijati, že však další návrh jejich, aby závodní výbor byl rozpuštěn podle § 20 odst. 2 zákona o závodních výborech, se zamítá. V důvodech tohoto rozhodnutí uvedla rozhodčí komise, že následkem stanoviska závodního výboru správa závodu nepřijala st-le znovu do práce, nýbrž nahradila je dělníky jinými, ačkoli sama byla srozuměna s tím, aby st-lé znovu do práce byli přijati. Poněvadž podle výpovědi ředitele závodu st-lé jako dělníci v nižádném směru ničeho se nedopustiti, uznala rozhodčí komise, že mají znovu býti do práce přijati od 3. června 1935. Další návrh st-lů týkající se rozpuštění závodního výboru musila však rozhodčí komise zamítnouti, poněvadž zaměstnavatelka přes stanovisko závodního výboru vždy měla možnost st-le znovu do práce přijmouti a nemusila se spokojiti se všeobecným a neprokazovaným podezříváním st-lů z nesnášenlivosti.

Proti oné části nálezu rozhodčí komise, jímž bylo vysloveno, že svrchu uvedení zaměstnanci mají u firmy Heinrichsthaler Papierfabrik, akc. spol. v Jindřichově, od 3. června 1935 opět do práce býti přijati, podal závodní výbor stížnost k nss.

O této stížnosti uvážil nss toto:

Že rozhodčí komise nebyla příslušná vydati nař. rozhodnutí, je vzhledem ke kompetenčnímu předpisu § 26 zákona o závodních výborech tak zřejmé, že netřeba se o tom šířiti. Pochybna je však stížnostní legitimace stěžujícího si závodního výboru.

Řízení před rozhodčí komisí bylo ovšem zahájeno ke stížnosti pěti zaměstnanců podané proti stěžujícímu si závodnímu výboru a také nález byl vydán proti závodnímu výboru, takže o formální legitimaci st-le jako strany procesní nelze pochybovati.

Avšak jurisdikce tohoto soudu se obmezuje na ochranu práv subjektivních a nss nemůže se zabývati stížnostmi proti takovým aktům, které nejsou vůbec s to, aby zasáhly do právní sféry st-lovy.

Zda tomu tak bylo v daném případě, je hlavní otázkou tohoto sporu. nss uvážil, že tenor výroku rozhodčí komisí vydaného v souvislosti s jeho odůvodněním týká se rozsahu a dosahu působnosti závodního výboru a že rozhodčí komise, vyslovujíc, že zaměstnavatelská firma nemá dbáti protestu závodního výboru proti znovupřijetí několika zaměstnanců do práce, zamýšlela spojití se svým výrokem i právní účinky proti závodnímu výboru. Za tohoto stavu nemohl nss shledati, že by nař. výrok byl pouhou nesouhlasnou kritikou činnosti závodního výboru a že není vůbec s to dotknouti se funkční sféry závodního výboru, kterou sluší zásadně považovati za předmět práva závodního výboru. Musil-li však nss st-li přiznati věcnou legitimaci, musil také zrušiti zjevně nekompetentní rozhodnutí žal. rozhodčí komise, třebaže nař. výrok této komise jest o sobě věcně zcela správný.